

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2015. gada 26. maijā
(OR. en)

9241/15

DEVGEN 81
ONU 70
ENV 341
ACP 85
RELEX 426
FIN 387
OCDE 12
WTO 116

PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	delegācijas
Iepriekš. dok. Nr.:	9084/15 DEVGEN 72 ONU 66 ENV 325 ACP 76 RELEX 400 FIN 368 OCDE 10 WTO 112
Temats:	Jauna globāla partnerība nabadzības izskaušanai un ilgtspējīgai attīstībai pēc 2015. gada - Padomes secinājumi

Padome 2015. gada 26. maija sanāksmē pieņēma šīs piezīmes pielikumā izklāstītos Padomes secinājumus.

**Jauna globāla partnerība nabadzības izskaušanai un ilgtspējīgai attīstībai pēc 2015. gada
- Padomes secinājumi -**

I. Ievads

1. Programma laikposmam pēc 2015. gada sniedz lielisku iespēju pievērsties savstarpēji saistītajiem izaicinājumiem – nabadzības izskaušanai un ilgtspējīgai attīstībai. Šīs iespējas maksimāla izmantošana ir viena no ES un tās dalībvalstu galvenajām prioritātēm. Savos 2014. gada 16. decembra secinājumos Padome izklāstīja ES nostāju par to, kā to darīt universālā un pārveidojošā veidā. Šie secinājumi papildina 2014. gada decembra secinājumus, un ar tiem turpina izstrādāt jaunās globālās partnerības aspektus, kas vajadzīga ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanai.
2. Lai īstenotu šādu tālejošu programmu, ir vajadzīga jauna, globāla partnerība nabadzības izskaušanai un ilgtspējīgai attīstībai. Ar to būtu jāpārveido un jāstiprina veids, kādā kopīgi strādā starptautiskā kopiena.
3. Jau ir gūti nozīmīgi panākumi. Atvērtās darba grupas par ilgtspējīgas attīstības mērķiem priekšlikums, Starpvaldību ekspertu komitejas ilgtspējīgas attīstības finansēšanas jautājumos ziņojums un ANO ģenerālsekretāra kopsavilkuma ziņojums rāda, ka vienošanās par vērienīgu programmu laikposmam pēc 2015. gada, kas ir vērsta uz cilvēkiem un planētu, neatstājot novārtā nevienu, ir sasniedzama.

4. Galvenie starptautiskie notikumi šogad pavērs ceļu uz jaunu, globālu satvaru, kurā būs definētas mūsu kopīgās prioritātes nākamajiem gadiem. Trešajā Starptautiskajā konferencē par attīstības finansēšanu, kas jūlijā notiks Adisabebā, būs svarīgi panākt veiksmīgus rezultātus, lai vienotos par saskaņotu un pārveidojošu rīcības satvaru Apvienoto Nāciju Organizācijas samītā Ņujorkā, kurā paredzēts pieņemt attīstības programmu laikposmam pēc 2015. gada, kā arī ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Pušu konferences 21. sesijā decembrī Parīzē. Trijos procesos gūtajiem rezultātiem būtu jāstiprina un jāuzsver nabadzības izskaušanas un ilgtspējīgas attīstības, tostarp klimata pārmaiņu, sinerģijas un papildu ieguvumi.
5. Mēs atzinīgi novērtējam Komisijas paziņojumu "Globāla partnerība nabadzības izskaušanai un ilgtspējīgai attīstībai pēc 2015. gada", kas ir svarīgs ieguldījums ES un tās dalībvalstu nostājas turpmākā izstrādē.

II. Jaunas, globālas partnerības vadošie principi

6. Padomes 2014. gada decembra secinājumos ir noteikta virkne vadošo principu jaunai, globālai partnerībai. Mēs apstiprinām minētos universāluma, dalītas atbildības, savstarpējas pārskatatbildības, attiecīgo spēju apzināšanas principus un tādu pieeju, kurā iesaistītas dažādas ieinteresētās personas. Jaunajai, globālajai partnerībai turklāt būtu jābalstās uz cilvēktiesībām, līdztiesību, nediskrimināciju, demokrātiskām iestādēm, labu pārvaldību, tiesiskumu, iekļaujošo aspektu, vides ilgtspēju un planētas iespēju respektēšanu un jāveicina minētais. Sieviešu tiesības, dzimumu līdztiesība un iespēju nodrošināšana sievietēm un meitenēm, kas arī paši par sevi ir mērķi, ir galvenie īstenošanas instrumenti, un tie būtu jāsekmē visos līmeņos.

7. Jaunajai, globālajai partnerībai vajadzētu balstīties uz Tūkstošgades attīstības mērķi (TAM) Nr. 8 un neapstāties pie tā, atspoguļojot paradigmas maiņu uz universālu, pārveidojošu un iekļaujošu programmu. Ikviens var būtiski palīdzēt programmas īstenošanā. Programmā laikposmam pēc 2015. gada un tās īstenošanā ļoti nozīmīga būs valsts līdzdalība un pārskatatbildība, tostarp, izmantojot apņemšanās attiecīgos līmeņos un tādus instrumentus kā ilgtspējīgas attīstības stratēģijas. Saistības ir jāuzņemas visiem, atspoguļojot programmas universālumu, kā arī dažādās un pieaugošās spējas un izmaiņas pasaules ekonomikā. ES un tās dalībvalstis ir gatavas pilnībā veikt savus pienākumus, tostarp ar starptautisku iesaisti un īstenošanu vietējā mērogā. Mēs arī sagaidām, ka citi partneri – tostarp jauni un topoši – taisnīgi sniegs savu ieguldījuma daļu. Mums ir jāveido mūsu saistības, balstot tās uz dalītu atbildību, lai risinātu pasaules mēroga problēmas.
8. Jaunās programmas mērķim vajadzētu būt nabadzības izskaušanai visos tās veidos un ilgtspējīgas attīstības panākšanai visās tās trīs dimensijās līdzsvarotā un integrētā veidā. Tai vajadzētu nostiprināt mūsu apņemšanos vienas paaudzes laikā izbeigt galēju nabadzību, pamatojoties uz TAM un pabeidzot to nepabeigtos uzdevumus. Īstenošanas instrumenti ir būtisks elements programmā laikposmam pēc 2015. gada, un tie ir jāapsver visaptverošā veidā. Adisabebas konferencē būtu ne tikai jāizvērtē panākumi, kas gūti, īstenojot Monterejas konsensu un Dohas deklarāciju; tai vajadzētu būt arī vērstai uz nākotnes uzdevumiem un aptvert visus īstenošanas instrumentus, tostarp veicinot politikas satvarus un mobilizējot un efektīvi izmantojot finanšu un citus līdzekļus. Tajā vajadzētu piemērot integrētu pieeju, līdzsvarotā veidā pievēršoties ilgtspējīgas attīstības ekonomiskajiem, sociālajiem un vides aspektiem, sekmēt politikas saskaņotību un iekļaut visu dalībnieku saistības un veicamos uzdevumus. Konferences noslēguma dokuments būtu jāuztver kā programmas laikposmam pēc 2015. gada īstenošanas instrumentu pīlārs.

III. Globālās partnerības galvenie elementi

9. ES un tās dalībvalstis uzskata, ka turpmāk minētie aspekti ir galvenie elementi īstenošanas instrumentu visaptverošā pieejā saistībā ar jauno, globālo partnerību: i) stimulējoša un sekmējoša politikas vide visos līmeņos; ii) īstenošanas spēju attīstīšana; iii) vietējo publisko finanšu mobilizācija un efektīva izmantošana; iv) starptautisko publisko finanšu mobilizācija un efektīva izmantošana; v) vietējā un starptautiskā privātā sektora mobilizācija; vi) tirdzniecības un investīciju stimulēšana; vii) zinātnes, tehnoloģiju un inovācijas veicināšana un viii) migrācijas radīto problēmu risināšana un migrācijas pozitīvās ietekmes izmantošana. Turklāt patiesai globālai partnerībai ir vajadzīga stingra uzraudzības, pārskatatbildības un pārskatīšanas sistēma, un tai ir jābūt programmas laikposmam pēc 2015. gada sastāvdaļai.

i) Stimulējoša un sekmējoša politikas vide visos līmeņos

10. Bez saprātīgas politikas un normatīvās vides nevienam īstenošanas instrumentam nebūs ilgstošas ietekmes. Visām valstīm vajadzētu nodrošināt, ka ir ieviesta piemērota politika, tostarp, piemēram, efektīvs tiesiskais regulējums un normatīvā sistēma, lai īstenotu programmu laikposmam pēc 2015. gada un sasniegtu ilgtspējīgas attīstības mērķus.
11. Visām valstīm ir jāveicina efektīvas un iekļaujošas iestādes un jāizstrādā pārredzama politika, pamatojoties uz tiesiskumu un cilvēktiesībām, stiprinot nediskrimināciju, sieviešu tiesības, dzimumu līdztiesību un iespēju nodrošināšanu sievietēm un meitenēm, pārskatatbildību un pilsoniskās sabiedrības efektīvu līdzdalību. Miermīlīgas un iekļaujošas sabiedrības veicināšana, laba pārvaldība visos līmeņos un tiesu iestāžu pieejamība visiem ir svarīgs programmas īstenošanas instruments un nozīmīgs mērķis pats par sevi. Tas cita starpā nozīmē stiprināt miera, cilvēktiesību un ilgtspējīgas attīstības saikni un nodrošināt efektīvas budžeta izstrādes, izdevumu uzraudzības un korupcijas apkarošanas sistēmas.

12. Nestabilām un konfliktu skartām valstīm ir vajadzīga īpaša uzmanība un ilgstoša starptautiska iesaiste, lai panāktu ilgtspējīgu attīstību. Ir nepieciešami valsts un miera veidošanas mērķi, kas uz vietas ļautu attīstīt spēju ekonomiskās, sociālās un vides problēmas pilnībā integrēt drošības un attīstības jautājumu risināšanā.
13. Normatīvos instrumentus var apvienot ar tādiem ekonomikas instrumentiem kā fiskālie stimuli, maksājumi par ekosistēmu pakalpojumiem, oglekļa dioksīda cenu noteikšana, jo īpaši izmantojot tirgus mehānismus un emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas, un nodokļu sloga novirzīšana. "Piesārņotājs maksā" princips sniedz noderīgus ieteikumus politikas instrumentu izvēlei un veidošanai. Citi nozīmīgi politikas ietekmes līdzekļi ir ilgtspējīgs publiskais iepirkums un tādu videi kaitīgu subsīdiu, pakāpeniska atcelšana, kuras nav saderīgas ar ilgtspējīgu attīstību, tostarp fosiliem kurināmajiem piemēroto subsīdiu pakāpeniska atcelšana, kā arī tādu risinājumu sekmēšana, kas ir resursu un klimata ziņā efektīvi un iedarbīgāk sekmē nabadzības izskaušanu. Arī dabas resursu ilgtspējīga apsaimniekošana šajā sakarā ir svarīga.
14. Pilnīga un produktīva nodarbinātība un pienācīgas kvalitātes darbs, tostarp tādu darba standartu īstenošana, ko cita starpā virza ar SDO konvencijām un ieteikumiem, ir ļoti svarīgi, lai pievērstos nevienlīdzībai un sociālajai atstumtībai. Vajadzētu būt noteiktiem pienācīgiem sociālās aizsardzības minimumiem, un iekļaujošas un taisnīgas attīstības pasākumi būtu jāintegrē attiecīgā sociālekonomiskā politikā. Nozīmīgas ir sociālo partneru tiesības brīvi risināt sarunas un noslēgt koplīgumus. Sociālais dialogs ir izšķirošs, lai stiprinātu demokrātiju un uzlabotu pārredzamību. Turklāt, lai cīnītos pret nevienlīdzību, valsts likumdošanai, politikai un praksei vajadzētu būt iekļaujošai un tai būtu jānodrošina piekļuve atbilstīgiem un kvalitatīviem pakalpojumiem un precēm par pieņemamām cenām un bez diskriminācijas. Īpaša uzmanība ir jāpievērš visnelabvēlīgākajā un visneaizsargātākajā situācijā esošajām personām, tostarp bērniem, veciem cilvēkiem un personām ar invaliditāti, kā arī atstumtām grupām un pirmiedzīvotājiem. Visām valstīm būtu jāveicina investīcijas cilvēkkapitālā, nodrošinot izglītību, prasmju pilnveidošanu un apmācību, un jānodrošina piekļuve pamatpakalpojumiem, piemēram, veselības aprūpes un izglītības jomā.

15. Lai programma laikposmam pēc 2015. gada izdotos, ir nepieciešama saskaņota politika visos līmeņos. Valstīm – lai kāds būtu to attīstības līmenis – būtu jānodrošina, ka to politika dotu saskaņotu ieguldījumu to prioritātēs ilgtspējīgas attīstības jomā – gan vietējā, gan starptautiskā līmenī. Turklāt visām attīstītām valstīm, valstīm ar vidēji augstiem ienākumiem un jaunietekmes valstīm būtu jāapņemas izvērtēt to, kā to politika ietekmē nabadzīgākās valstis. Politikas saskaņotībai ir vajadzīga pienācīga koordinācija, regulārs ieinteresēto personu dialogs un politikas izvērtēšana.
16. ES un tās dalībvalstis ir apņēmušās nodrošināt politikas saskaņotību attīstībai – vienu no galvenajiem ieguldījumiem kolektīvajos centienos, lai panāktu plašāku politikas saskaņotību ilgtspējīgai attīstībai. Eiropas Savienībā mēs esam arī apņēmušies izveidot nosacījumus gudrai, integrējošai un ilgtspējīgai izaugsmei, tostarp ar stratēģiju "Eiropa 2020", Eiropas ilgtspējīgas attīstības stratēģiju un 7. vides rīcības programmu. Stratēģija "Eiropa 2020", piemēram, ietver mērķus saistībā ar nodarbinātību, investīcijām pētniecībā un izstrādē, klimata pārmaiņām un enerģētiku, izglītību, nabadzību un sociālu iekļaušanu, kā arī tādas ierosmes kā resursu efektivitāte. Procesus, piemēram, stratēģijas "Eiropa 2020" pārskatīšanu, varētu izmantot, lai apmainītos ar labāko praksi un pilnveidotu zināšanas un uzlabotu informētību visās ES dalībvalstīs, tostarp saistībā ar ilgtspējīgas attīstības mērķu īstenošanu.

17. Programmas laikposmam pēc 2015. gada īstenošanai globālā mērogā būs vajadzīga arī efektīva starptautiska institucionāla sistēma, kas balstītos uz jau pastāvošām struktūrām un procesiem un attīstītu tos, kā arī stingrāka finansiāla un ekonomiska sadarbība. ES un tās dalībvalstis sniegs ieguldījumu, lai uzlabotu reģionālo un pasaules mēroga sadarbību, un strādās pie tā, lai nodrošinātu, ka daudzpusējas iestādes darbojas saskaņoti un savstarpēji papildinoši, pēc iespējas pievēršoties sinerģijām un politiskajām saiknēm. Pienācīgai globālo sabiedrisko labumu nodrošināšanai un aizsargāšanai un ilgtspējīgam patēriņam un ražošanai ir arī vajadzīga saskaņota starptautiska politika un rīcība, kā arī tās efektīva īstenošana, piemēram, izmantojot tādus starptautiskus satvarus kā Sendai satvaru laikposmam pēc 2015. gada par katastrofu riska mazināšanu un Ilgtspējīga patēriņa un ražošanas desmit gadu programmu kopumu, – un starptautiski nolīgumi par klimatu, bioloģisko daudzveidību, pārtuksnešošanos, ūdeni, ķīmiskajām vielām un atkritumiem, ekosistēmām, mežiem un okeāniem. Klimata pārmaiņas arvien vairāk ietekmē problēmas, kas saistītas gan ar nabadzības izskaušanu, gan ilgtspējīgu attīstību, tādēļ klimata pārmaiņu jautājumi ir aktīvi jāintegrē programmā laikposmam pēc 2015. gada un globālajā partnerībā, kura būs šīs programmas pamatā. Programmai laikposmam pēc 2015. gada ir jāatbilst starptautiskajām tiesībām, tostarp jo īpaši pilnībā ievērojot Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju (*UNCLOS*). Valstu politikai vajadzētu būt saskaņotai ar starptautisko tiesisko regulējumu, tostarp starptautiskajām tiesībām cilvēktiesību jomā. ES un tās dalībvalstis turpinās sniegt ieguldījumu, lai stiprinātu un izstrādātu starptautiskus satvarus.

ii) Īstenošanas spēju attīstīšana

18. Mēs uzsveram to, cik liela nozīme ir efektīvām iestādēm un tam, lai būtu vajadzīgās spējas un cilvēku prasmes programmas īstenošanai. Tas ietver spēju nodrošināšanu, lai veidotu un īstenotu politiku, kuras mērķis ir risināt ilgtspējīgas attīstības izaicinājumus un pieņemt pasākumus, vākt datus, izvērtēt rezultātus un pārskatīt stratēģijas.
19. Visiem starptautiskās sadarbības partneriem būtu jāstiprina spēju veidošana un jāsekmē tehniskā sadarbība, iesaistot visas ieinteresētās personas un īpašus pūliņus pieliekot vismazāk attīstītajās valstīs (VAV), nestabilās un konfliktu skartās valstīs un mazo salu jaunattīstības valstīs (*SIDS*).

20. Lai attīstītu īstenošanas spējas, ir vajadzīga arī labvēlīga vide pilsoniskajai sabiedrībai gan valsts, gan starptautiskajā līmenī. Iedzīvotāju un pilsoniskās sabiedrības integrējoša iesaistīšanās ir ļoti svarīga, lai sekmētu demokrātisko atbildību, attīstības efektivitāti un rezultātu ilgtspēju. Dažādu ieinteresēto personu partnerības var sniegt ieguldījumu ilgtspējīgā attīstībā un apvienot visdažādāko dalībnieku zināšanas un pieredzi.
21. ES un tās dalībvalstis joprojām ir apņēmības pilnas uzlabot un integrēt atbalstu spēju veidošanai visās globālās partnerības jomās, izmantojot dažādu ieinteresēto personu pieeju. Īstenojot programmu laikposmam pēc 2015. gada, priekšplānā būs arī vietējās un reģionālās pašpārvaldes. Spēju veidošana partnervalstīs ir svarīgs faktors, lai uzlabotu attīstības efektivitāti, un ES un tās dalībvalstis jau veicina savstarpēju mācīšanos un tīklu veidošanu, īstenojot tādas iniciatīvas kā tehniskās sadarbības un institucionālas attīstības programmas. ES pastiprinās savu atbalstu spēju veidošanai partnervalstīs, tostarp statistikas un uzraudzības jomā.
22. Savās spēju veidošanas darbībās ES būtu vairāk jāizmanto dalībvalstu gūtā pieredze pārejas posmā. Šajā sakarā Padome atzinīgi vērtē ES dalībvalstu piedāvājumu savu pieredzi un zināšanas darīt plaši pieejamas, piemēram, izmantojot Eiropas Pārejas posmā gūtās pieredzes apkopojumu.

iii) Vietējo publisko finanšu mobilizācija un efektīva izmantošana

23. Vietējās publiskās finanses lielākajai daļai valdību ir stabila un tieši pieejama finansējuma avots, kurš ir nesalīdzināmi lielāks par citiem avotiem un tādēļ ir ilgtspējīgas attīstības finansēšanas būtisks elements. Valstu valdībām ir galvenā atbildība par publisko resursu efektīvu mobilizāciju un izmantošanu. Turklāt nodokļi – gan to izdošana, gan iekasēšana – ir vietējās pārskatatbildības pamatā esošā sociālā līguma nozīmīga sastāvdaļa.
24. Visām valstīm vajadzētu apņemties panākt tādas valsts ieņēmumu līmeņus, kas vietējā līmenī vislabāk ļauj ilgtspējīgi finansēt nabadzības izskaušanu un ilgtspējīgu attīstību, tostarp stiprinot iestādes, kas ir atbild par ieņēmumu politiku un iekasēšanu, un to uzraudzību.

25. Mēs uzsveram, cik būtiski ir integrēt ilgtspējīgu attīstību vietējās publiskās finansēs. To varētu panākt, izmantojot tādu politiku un instrumentus kā dabas kapitāla uzskaiti, kā arī budžeta izstrādi, kurā būtu ņemts vērā dzimumu līdztiesības aspekts un ar kuru pievērstos nevienlīdzībai.
26. Visām valstīm vajadzētu apņemties ievērot labu pārvaldību un nodrošināt, ka tajās pastāv sistēmas efektīvai un pārredzamai publisko resursu pārvaldībai, tostarp ar publiskā iepirkuma starpniecību, kā arī dabas resursu un saistīto ieņēmumu ilgtspējīgai pārvaldībai. Ir jāstiprina revīzijas pasākumi, kā arī krāpšanas, nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizācijas un korupcijas apkarošanas pasākumi, jāuzlabo nodokļu administrācija un jāapkaro nelikumīgas finanšu plūsmas, nodokļu nemaksāšana un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas. Būtu jāuzlabo finanšu pārredzamības pasākumi; tie varētu ietvert pārskatu sniegšanu par katru valsti un ar to saistīto apmaiņu šajā sakarā starp attiecīgajām iestādēm, uzlabotas publiskās grāmatvedības sistēmas, uzņēmumu faktisko īpašumtiesību reģistrus un faktisko īpašumtiesību reģistrus trastiem, kas rada nodokļu sekas, kā arī stingrāku atbildes rīcību izmeklēšanas un tiesībaizsardzības jomā. Būtu jāņem vērā un jāīsteno G20 un ESAO gūtie rezultāti šajā sakarā, tostarp projekts saistībā ar nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu. Būtu arī jāpalielina ieguves rūpniecības pārredzamība un pārskatatbildība, piemēram, atklājot informāciju par maksājumiem valdībām.
27. Ir vajadzīga starptautiska sadarbība, lai vērstos pret nodokļu nemaksāšanu, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nelikumīgām finanšu plūsmām, tostarp nodokļu oāzēs, kā arī, lai nodrošinātu pārredzamu, uz sadarbību balstītu nodokļu vidi, kurā būtu iespējama vietējo ieņēmumu mobilizācija. Būtu jāsniedz pienācīgs atbalsts valstīm nolūkā attīstīt spējas, lai tās uzņemtos aktīvāku lomu saistībā ar šiem jautājumiem.
28. Valstīm ir vajadzīga pašreizēja ilgtermiņa piekļuve finansēm no vairākiem avotiem. Ilgtspējīgs aizņēmuma finansējums, kura pamatā ir efektīva parādu pārvaldība un kas pamatojas uz SVF / Pasaules Bankas izstrādātajiem parāda atmaksājamības principiem, ir finanšu stabilitātes stūrakmens.

29. ES un tās dalībvalstis ir apņēmušās arī turpmāk sniegt atbalstu jaunattīstības valstīm, stiprinot to publisko finanšu pārvaldību, tostarp nodokļu sistēmas. Konkrētām problēmām vismazāk attīstītajās valstīs un nestabilās un konfliktu skartās valstīs ir jāpievērš īpaša uzmanība. ES un tās dalībvalstis turpinās veicināt pārredzamu, uz sadarbību balstītu un godīgu starptautisko nodokļu vidi saskaņā ar labas pārvaldības principiem.

iv) Starptautisko publisko finanšu mobilizācija un efektīva izmantošana

30. Starptautiskais publiskais finansējums joprojām ir svarīgs un stimulējošs elements kopējā finansējumā, kas ir pieejams jaunattīstības valstīm un jo īpaši valstīm, kurām tas visvairāk ir vajadzīgs, tostarp nestabilām un konfliktu skartām valstīm. Tas aptver ne tikai oficiālo attīstības palīdzību (OAP), bet arī citas oficiālas plūsmas, jaunattīstības valstu sadarbību un trīspusējo sadarbību, kas pēdējo gadu laikā ir ievērojami palielinājušās gan apjoma, gan nozīmīguma ziņā.
31. ES un tās dalībvalstis ir dāsnas OAP sniedzējas – pēdējos gados tās ik gadu nodrošina vairāk nekā pusi no OAP apjoma. Kaut arī jaunattīstības valstīm kopumā OAP daļa ir kvantitatīvi maza, OAP ir galvenais finansējuma avots vismazāk attīstītajām valstīm un nestabilām valstīm, kurām īpaši pietrūkst vietējo spēju finansējumu gūt no citiem avotiem. OAP var arī palīdzēt piesaistīt citus īstenošanas līdzekļus, jo īpaši vietējo publisko finansējumu un privātā sektora investīcijas, bet arī zinātni, tehnoloģiju un inovāciju.
32. Tādēļ ES atkārtoti apstiprina savu kolektīvo apņemšanos panākt 0,7 % OAP/NKI mērķi laikā, kas noteikts programmā laikposmam pēc 2015. gada. Dalībvalstis, kas ES pievienojās pirms 2002. gada, vēlreiz apstiprina savu apņemšanos panākt 0,7 % OAP/NKI mērķi, ņemot vērā budžeta situāciju, bet tās, kas minēto mērķi jau ir sasniegušas, apņemas saglabāt vai palielināt šo līmeni; dalībvalsts, kas ES pievienojās pēc 2002. gada, tiecas palielināt savu OAP/NKI līmeni līdz 0,33 %.

33. Starptautiskajai sabiedrībai arī būtu jāpalīdz virzīt līdzekļus tur, kur vajadzība ir vislielākā, īpaši uz VAV un valstīm, kurās valda nestabilitāte un konflikti. Saistībā ar vispārējo apņemšanos OAP jomā un pilnībā respektējot atsevišķu dalībvalstu prioritātes attiecībā uz attīstības palīdzību ES vēlreiz apstiprina savu apņemšanos atbalstīt VAV. ES apņemas īstermiņā kopīgi panākt 0,15 % – 0,20 % OAP/NKI mērķi vismazāk attīstītajām valstīm un laikā, kas noteikts programmā laikposmam pēc 2015. gada, sasniegt 0,20 % OAP/NKI mērķi vismazāk attīstītajām valstīm.
34. Saskaņā ar ANO ģenerāļsekretāra kopsavilkuma ziņojumu visiem būs jāuzņemas saistības – tostarp attīstītajām valstīm un valstīm ar vidēji augstiem ienākumiem (*UMIC*) un jaunietekmes valstīm –, lai panāktu ilgtspējīgas attīstības mērķus (*IAM*). ES un tās dalībvalstis aicina citas valstis ar augstiem ienākumiem arī apņemties panākt 0,7 % OAP/NKI mērķi un 0,15 %–0,20 % OAP/NKI mērķi vismazāk attīstītajām valstīm laikā, kas noteikts programmā laikposmam pēc 2015. gada. Jaunietekmes valstīm un *UMIC* arī būtu jāpalielina finansiālais atbalsts jaunattīstības valstīm, jo īpaši vismazāk attīstītajām valstīm, un būtu jānosaka mērķi tā veikšanai laikā, kas noteikts programmā laikposmam pēc 2015. gada.
35. ES arī konstatē īpašās problēmas, ar ko saskaras jaunattīstības valstis Āfrikā, un šajā sakarā uzsver, ka ir svarīgi OAP virzīt uz kontinentu, vienlaikus pilnībā ievērojot katras dalībvalsts prioritātes attīstības palīdzības jomā. ES atkārtoti apstiprina savu stingro politisko apņemšanos attiecībā uz Āfriku un apņemas Āfrikai paredzētajam finansiālajam atbalstam piešķirt vēl lielāku prioritāti un palielināt to. Atgādinot par iepriekšējo starptautisko iesaisti attiecībā uz kontinentu, ES saistībā ar 2015. gadā paredzētajām starptautiskajām konferencēm cer panākt vienošanos par nozīmīgām starptautiskām saistībām attiecībā uz Āfriku.

36. Visiem starptautiskajiem publiskajiem resursiem no visiem palīdzības sniedzējiem būtu jāpalīdz atbalstīt nabadzības izskaušanu un ilgtspējīgu attīstību līdzsvarotā un integrētā veidā, kas ir gan klimata ziņā pārdomāts, gan pret klimata pārmaiņām noturīgs, gan arī pret ekosistēmu tolerant. Tie būtu jāsniedz un jāizmanto efektīvi un iedarbīgi, saskaņā ar attīstības efektivitātes principiem, ietverot līdzdalību, pārredzamību un savstarpēju pārskatatbildību un uzsvaru liekot uz rezultātiem. Visiem palīdzības sniedzējiem būtu jācenšas izpildīt starptautiskās saistības, lai, izmantojot atklāto datu standartus, sniegtu savlaicīgu, visaptverošu un perspektīvu informāciju par attīstības resursu plūsmām. Lai mazinātu starptautiskās attīstības sadarbības struktūras sadrumstalošanos, ir vajadzīgs visu dalībnieku ieguldījums, tādējādi ļaujot panākt iedarbīgu īstenošanu valsts līmenī. Šajā nolūkā savāktos finansēšanas mehānismus un riska mazināšanas instrumentus, tostarp pa daudzpusējiem kanāliem savāktos mehānismus un instrumentus, var izmantot jo īpaši globālo sabiedrisko labumu nodrošināšanai. Turklāt ir svarīgi atzīt un turpināt radīt stimulus centieniem, kas nabadzības izskaušanas un ilgtspējīgas attīstības atbalstam tiek veikti papildus OAP un pārsniedzot tās darbības jomu. Un šajā sakarā mēs ceram uz notiekošajām diskusijām ar visām attiecīgajām iesaistītajām personām par jaunu statistikas rādītāju, kas papildinātu OAP, attiecībā uz kopējo oficiālo atbalstu ilgtspējīgai attīstībai.
37. ES un tās dalībvalstis ir apņēmušās uzlabot savu attīstības sadarbības politikas efektivitāti – saskaņā ar saistībām, ko tās uzņēmušās saskaņā ar Pasaules mēroga partnerību efektīvai attīstības sadarbībai (*GPEDC*), kura sniedz zinātību kvalitatīvām partnerībām, tostarp labāko praksi, – un ievērot starptautiski pieņemtos Pusanas principus efektīvai attīstības sadarbībai. Aicinām pārējos rīkoties tāpat.

38. Inovatīvam finansējumam var būt vairāki veidi un mērķi, lai mobilizētu un nodrošinātu resursus paredzamā, uzticamā un iedarbīgā veidā, kā arī lai dažādotu attīstībai paredzētus finanšu instrumentus. Starptautiskajai sabiedrībai vajadzētu turpināt izskatīt inovatīvu avotu un mehānismu izmantojumu, lai virzītu starptautisko publisko finansējumu, – piemēram, ES finansējuma apvienošanas mehānismus, – un lai piesaistītu papildu finansējumu, piemēram, starptautiskas nodevas un nodokļus saistībā ar globalizācijas ieguvumiem, nabadzības izskaušanai un ilgtspējīgai attīstībai, tostarp pasākumiem klimata jomā. Turklāt Padome atzīst minētās apvienošanas potenciālu finansēt tādus projektus, kas citādi sava augstā riska profila un/vai zemās rentabilitātes dēļ nebūtu varējuši piesaistīt finansējumu un privātos ieguldītājus. Šajā sakarā Padome aicina uzsvāru likt uz apvienošanas rezultātā – gan no publiskā, gan privātā sektora – iegūtā finansējuma dažādošanu. Apvienošanā pilnībā būtu jāņem vērā parāda atmaksājamība un pārskatatbildība un jāizvairās no tirgus darbības traucējumiem un budžeta apdraudējumiem.
39. Starptautiskās finanšu iestādes un daudzpusējas un divpusējas attīstības bankas ir svarīgi dalībnieki IAM panākšanā. Tās ir svarīgas, lai sniegtu mērķtiecīgu attīstības finansējumu, kā arī finansējumu globālo sabiedrisko labumu nodrošināšanai, tostarp atbalstot pāreju uz mazoglekļa ekonomikām, un būtu vēl vairāk jāattīsta to instrumenti, lai piesaistītu privāto finansējumu un mazinātu apdraudējumus, vienlaikus nodrošinot, ka papildu finansējums tiek virzīts uz IAM finansēšanu, nepārkāpjot to attiecīgās pilnvaras. Starptautiskajām finanšu iestādēm vajadzētu pastiprināt atbalstu labai pārvaldībai, tostarp pārredzamām un taisnīgām nodokļu sistēmām un cīņai pret nelegālām finanšu plūsmām. Vides un sociālie aizsardzības pasākumi būs svarīgi visās starptautisko finanšu iestāžu darbībās, jo īpaši ilgtspējīgas infrastruktūras izveidē, un starptautiskajām finanšu iestādēm šajā jautājumā būtu jāuzņemas vadošā loma. ES pauž atzinību par starptautisko finanšu iestāžu paziņoto atbalstu programmas laikposmam pēc 2015. gada īstenošanai ¹.

¹ Pasaules Bankas / SVF pavasara sanāksmes 2015. gada aprīlī: Attīstības komitejas paziņojums.

40. ES un tās dalībvalstis atzīst, ka jo īpaši ir pienācīgi jāmobilizē OAP un citu finansējuma avotu plūsmas, kas tiek virzītas uz pilsētām un citām vietējām un reģionālām pašpārvaldēm, un nodrošinās pienācīgu spēju veidošanu, lai šīm iestādēm palīdzētu efektīvāk mobilizēt un izmantot publisko un privāto finansējumu.

v) *Vietējā un starptautiskā privātā sektora mobilizācija*

41. Potenciālās privātās uzņēmējdarbības izmantošana, ietverot publiskā un privātā sektora partnerības, ir svarīgas ilgtspējīgai attīstībai. Privātā sektora virzīta ekonomikas izaugsme ir galvenais darbvietu radīšanas dzinulis un kā tāda dod ieguldījumu nabadzības mazināšanā. Privātajam sektoram būtu pilnībā jāiesaistās programmas laikposmam pēc 2015. gada īstenošanā. Privātais finansējums, ietverot iestāžu investoru finansējumu, ir lielāks nekā visi publiskie resursi kopā. Ir ļoti svarīgi radīt veicinošu un stabilu uzņēmējdarbības vidi privātajam sektoram un investīcijām, tostarp vienlīdzīgus konkurences apstākļus, un svarīgas ir pārskatatbildīgas un efektīvas iestādes, kuras strādā saskaņā ar tiesiskuma principiem. Tādi instrumenti kā ESAO Politikas sistēma investīcijām ir nozīmīgi līdzekļi, lai atbalstītu valdības uzņēmējdarbības vides izvērtēšanā un reformu izstrādē. Privātais sektors pārveides procesu var virzīt uz lielāku produktivitāti, resursu efektivitāti, ilgtspējīgu enerģiju, pastiprinātu noturību un ilgtspējīgāku patēriņu un ražošanu, risinot šādus jautājumus: vide, pārredzamība, iespēja izteikties un pilnvaras, pienācīgas kvalitātes nodarbinātība un piekļuve sociālajai aizsardzībai.
42. Iekļaujošas un stabilas finanšu sistēmas ir svarīgas, lai varētu mobilizēt privātā sektora vietējo kapitālu. Tādēļ mums jāatbalsta finanšu sektora sekmējoša politika un reglamentējošie noteikumi, finanšu infrastruktūras stiprināšana un uz klientu vērstu un ilgtspējīgu finanšu iestāžu izveide, kas mobilizētu iekšzemes uzkrājumus.

43. Mēs uzsveram mikro, mazo un vidējo uzņēmumu un sociālās ekonomikas uzņēmumu nozīmi darbvietu radīšanā un ilgtspējīgā attīstībā, kā arī sīkzemnieku nozīmīgo lomu. Būtu jāpastiprina centieni uzlabot mikro, mazo un vidējo uzņēmumu piekļuvi finansējumam un padziļināt finansiālo iekļaušanu, jo īpaši attiecībā uz sieviešu līdzdalību ekonomikā. Ir jārosina pakāpeniski piešķirt oficiālu statusu neoficiālajam sektoram. Lai to panāktu, mums būtu jāmacās no pieredzes, jādalās zinātnībā un jāsniedz atbalsts iespēju veidošanā.
44. Uzņēmumu sociālai atbildībai, tostarp tās vides dimensijai, vajadzētu būt privātā sektora investīciju galvenajam elementam. Tai būtu jāietver cieņa pret starptautiski atzītām pamatnostādnēm un principiem un to īstenošana, piemēram: ANO uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipi, SDO trīspusējā deklarācija par principiem attiecībā uz daudznacionāliem uzņēmumiem un sociālo politiku, Starptautiskās standartizācijas organizācijas (ISO) 26000 rekomendējamais standarts par sociālo atbildību, ANO Globālais līgums un ESAO pamatnostādnes daudznacionāliem uzņēmumiem, balstoties arī uz spēkā esošajiem starptautiskajiem nolīgumiem, piemēram, daudzpusējiem nolīgumiem vides jomā. Ir jāveic papildu centieni, lai uzlabotu uzticamības pārbaudi, nodrošinātu pietiekamu riska novērtējumu, pastiprinātu priekšrocības tirgū par uzņēmumu sociālo atbildību un uzlabotu uzņēmumu pārvaldības informācijas atspoguļošanu, sociālo un vides informāciju un pārskatus par ilgtspēju. Uzņēmumi būtu jāmudina veicināt dzimumu līdztiesību, veicot darbības, kas dod ieguldījumu sieviešu līdzdalībai ekonomikā, tostarp saistībā ar sieviešu īpatsvaru lēmumu pieņemšanā visos līmeņos, nosakot vienlīdzīgu samaksu par vienlīdzīgu un vienlīdzīgas vērtības darbu. Jābūt atbilstīgām un iedarbīgām sistēmām, lai nodrošinātu atbildību, tostarp attiecībā uz vides, sociālo un finanšu aspektu ievērošanu. Turpināsim sadarboties ar privāto sektoru, lai veicinātu atbildīgas globālas vērtības ķēdes, veicinātu resursu ilgtspējīgu izmantošanu, ieguldītu dabas kapitālā un ierobežotu nelikumīgu finanšu aizplūšanu.

45. Lai izmantotu privātā sektora iespējas un mobilizētu papildu privāto finansējumu, tostarp no fondiem un ziedojumiem, jānosaka pareizās ierosmes, tostarp izmantojot politiku un noteikumus. Inovatīvi finanšu instrumenti, piemēram apvienošana, izmantojot pašu kapitālu, aizņēmumus un garantijas, var būt svarīgi, lai mobilizētu privātās investīcijas politikas prioritātēm, kas atbalsta ilgtspējīgu attīstību un nabadzības izskaušanu. Apvienošana var izmantot, lai piesaistītu privāto finansējumu attīstībai, dalot risku un samazinot izmaksas. Šie instrumenti var palīdzēt zaļai izaugsmei, darbvietu radīšanai, inovācijai un cita starpā atbalstīt rīcību klimata jomā.

vi) *Stimulēt tirdzniecību un investīcijas*

46. Tirdzniecība ir viens no svarīgajiem nosacījumiem iekļaujošai izaugsmei un ilgtspējīgai attīstībai, un tā ir svarīgs līdzeklis programmas laikposmam pēc 2015. gada īstenošanai. ES atzinīgi vērtē Pasaules Tirdzniecības organizācijas prioritāti attiecībā uz globāla līmeņa tirdzniecības jautājumiem. Vietējā līmenī katrai valstij ir galvenā atbildība tirdzniecības sniegto iespējamo ieguvumu maksimālai palielināšanai, izmantojot labu pārvaldību, stingru politiku, stabilu regulatīvo vidi, kas būtu labvēlīga privātajam sektoram un ilgtspējīgai uzņēmējdarbībai, inovācijai, investīcijām un ilgtspējīgai piegādes ķēdes pārvaldībai. To var veicināt ar palīdzību tirdzniecībai un saistītu spēju veidošanu. Visām attīstītajām valstīm un jauniektmes valstīm palīdzība tirdzniecībai būtu labāk jāvirza uz jaunattīstības valstīm, lielāku tirdzniecībai paredzētās palīdzības daļu virzot uz VAV un citām jaunattīstības valstīm ar vislielākajām vajadzībām. Centienus vajadzētu vērst uz VAV un citām jaunattīstības valstīm, kurām ir vislielākās vajadzības. Būtu jāņem vērā to sauszemes ieskauto jaunattīstības valstu vajadzības, kurām tirdzniecības atvieglošana un tirdzniecības infrastruktūra ir svarīgākie attīstības dzinējspēki, kā arī *SIDS* vajadzības. Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) locekļiem vajadzētu sagatavot komerciāli saprātīgas preferences VAV pakalpojumiem un pakalpojumu sniedzējiem saistībā ar *GATS* lēmumu par atkāpēm, kas vismazāk attīstītajām valstīm tiek piešķirtas pakalpojumu jomā. Ir svarīgi attīstīt reģionālo līmeni. Pienācīgi būtu jāņem vērā reģionālā sadarbība – reģionālajiem un starpreģionu tirdzniecības nolīgumiem piemīt potenciāls atbalstīt plašāku tirdzniecības integrēšanu un piekļuvi reģionālām un globālām vērtību ķēdēm. Ilgtspējīgu globālu vērtības ķēžu izveide ir svarīgs faktors globālā mēroga ilgtspējīgas attīstības mērķu īstenošanā. Valstīm, kuras noslēdz tirdzniecības nolīgumus, būtu jāņem vērā to ietekme uz jaunattīstības valstīm un ilgtspējīgu attīstību.

47. Visām attīstītajām valstīm un jaunietekmes valstīm vajadzētu piešķirt beznodokļu un bezkvotu piekļuvi savam tirgum vismazāk attīstīto valstu ražojumiem, izņemot ieročus un munīciju. Visām valstīm arvien vairāk ir jāpievēršas jautājumiem "aiz robežas", tādiem kā tirdzniecības atvieglošana, tehniskie noteikumi un standarti, nodarbinātības un vides jomas noteikumi, investīcijas, pakalpojumi, intelektuālā īpašuma tiesības un publiskais iepirkums. Pārredzami un vienkāršoti izcelsmes noteikumi var veicināt tirdzniecību, tostarp reģionālā līmenī.
48. Tirdzniecības politikā, tostarp tirdzniecības un investīciju nolīgumos ir atbilstīgi jāiekļauj ilgtspējīga attīstība, tostarp tās sociālie un vides aspekti. Jābūt lielākam atbalstam daudzpusējiem centieniem un plurilaterāliem nolīgumiem par vides precēm un pakalpojumiem, un SDO darba pamatstandartu un pamatkonvenciju īstenošanai, kā arī daudzpusēju nolīgumu vides jomā īstenošanai. Starptautisko pamatnostādņu un standartu, kā arī publisku un privātu ilgtspējas shēmu veicināšana arī var radīt ekonomiskus, vides un sociālus ieguvumus. Uzsveram, ka ir jācīnās pret visa veida nelegālu tirdzniecību.
49. ES vienmēr ir bijusi virzītājspēks centienos panākt, lai tirdzniecība kalpotu iekļaujošai izaugsmei un ilgtspējīgai attīstībai: mūsu tirgus ir visatvērtākais jaunattīstības valstīm – bez jebkādiem nodokļiem un kvotām VAV piekļuvei tirdzniecībai ar visām precēm, izņemot ieročus un munīciju; ES un dalībvalstis kolektīvi ir vadošais palīdzības tirdzniecībai sniedzējs; mūsu tirdzniecības nolīgumi ir visaptveroši, un mūsu tirdzniecības un investīciju politikā esam integrējuši iekļaujošu ilgtspējīgu attīstību. ES aktīvi veicina reģionālo attīstību un integrāciju, kas var palīdzēt valstīm uzlabot konkurētspēju globālajā tirgū, stimulēt tirdzniecību, investīcijas un mobilitāti un dot ieguldījumu miera un stabilitātes veicināšanā.
50. ES ir apņēmusies pilna veicināt to, lai 2015. gada decembrī plānotā PTO desmitā ministru konference (MC10) Nairobi būtu sekmīga, un veicināt stingru Dohas attīstības sarunu kārtas virzību un Bali rezultātu paketes īstenošanu, tostarp tirdzniecības atvieglošanas nolīguma un VAV elementu īstenošanu. Minēto darbību īstenošanai ir jābūt prioritārai.

vii) Zinātnes, tehnoloģiju un inovācijas veicināšana

51. Investīcijas zinātnē, tehnoloģijās un inovācijā ir būtiskas, lai panāktu nabadzības izskaušanu un ilgtspējīgu attīstību, kā arī lai identificētu un risinātu globālas neatliekamas sabiedrības problēmas. Lai uzlabotu uz pierādījumiem balstītu lēmumu pieņemšanu, ir jāuzlabo saikne starp zinātni un politiku. Visām valstīm būtu jāpalielina divpusējā, reģionālā un daudzpusējā sadarbība zinātnes, tehnoloģiju un inovācijas jomā, lai veicinātu IAM īstenošanu. ES ir apņēmusies veicināt zinātnes, tehnoloģiju un inovācijas jomu, piemēram, izmantojot tās pamatprogrammu pētniecības un inovācijas jomā. "Apvārsnis 2020" arī atbalstīs ilgtspējīgu attīstību gan Eiropas Savienībā, gan sadarbībā ar starptautiskiem partneriem. ES arī atzīst to, cik būtiska nozīme ir valstīm ar vidējiem ienākumiem, kā arī vajadzību efektīvi sadarboties ar tām zinātnes, tehnoloģijas un inovācijas jomā un spēju veidošanā. Visām valstīm būtu jāapņemas sadarboties, lai izstrādātu inovatīvus risinājumus ilgtspējīgai attīstībai.
52. Attīstītajām valstīm un – arvien vairāk – jaunietekmes valstīm ir nozīmīga loma tehnoloģijas attīstībā, nodošanā un izplatīšanā, spēju veidošanā un zinātniskā un tehnoloģiskā sadarbībā, jo īpaši ar VAV. Ilgtermiņa investīcijas un iesaiste, tostarp ar vietējām kopienām un tiešajiem lietotājiem, ir vajadzīgas, lai gūtu panākumus šajā jomā.
53. Lai gan publiskajam sektoram arī ir svarīga loma, lielākā daļa tehnoloģiju pieder privātajam sektoram, un šajā saistībā būtu jāuzsver daudzpusēju ieinteresēto personu partnerību nozīme. Tehnoloģiju izstrāde, nodošana un izplatīšana jāveicina ar labvēlīgu politikas vidi un atbilstošām ierosmēm, pamatojoties savstarpēji saskaņotiem noteikumiem. Šajā sakarā mēs uzsveram – intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība visos līmeņos saskaņā ar PTO un Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas (WIPO) noteikumiem un spēju veidošana ir svarīgas, lai pieejamās tehnoloģijas tiktu izmantotas pēc iespējas efektīvāk.

54. IKT pētniecības un digitālās inovācijas sekmēšana, kā arī jaunu un inovatīvu tehnoloģiju – jo īpaši IKT – efektīva izmantošana rada labvēlīgu vidi ilgtspējīgai un iekļaujošai izaugsmei. Valstīm būtu jāveido atvērtas informācijas sabiedrības, kur ikvienam ir piekļuve digitālām tehnoloģijām, un būtu jāpieņem tiesiskie regulējumi, lai digitālajā laikmetā aizsargātu drošību, vārda brīvību, piekļuvi informācijai un privāto dzīvi.
55. ANO būtu jāturpina atvieglināt piekļuvi informācijai par pastāvošajiem ar tehnoloģiju saistītajiem mehānismiem, tostarp videi nekaitīgām tehnoloģijām, un būtu jāveicina koordinācija starp tiem, ņemot vērā konkrētās problēmas, ar ko saskaras VAV.

viii) Migrācijas radīto problēmu risināšana un pozitīvo ietekmju izmantošana

56. Labi pārvaldīta migrācija un mobilitāte var dod pozitīvu ieguldījumu, darbojoties kā iekļaujošas izaugsmes un ilgtspējīgas attīstības veicinātājs. Migrācijai būtu jāpievēršas plašā mērogā, pilnībā ņemot vērā iespējas un problēmas, kuras attīstībai rada migrācija. Jaunajai globālajai partnerībai vajadzētu veicināt uz lielāku sadarbību vērstu pieeju, lai palielinātu starptautiskās migrācijas ieguvumus ilgtspējīgai attīstībai un lai mazinātu neaizsargātību. Visām valstīm ir jāpieliek pūles, lai efektīvi pārvaldītu migrāciju, pilnībā ievērojot migrantu cilvēktiesības un cieņu. Šajā sakarā gan likumīga, gan nelikumīga migrācija izcelsmes, tranzīta un galamērķa valstīs ir jāizskata partnerībā, tostarp cīnoties pret migrantu kontrabandu un tirdzniecību, jo īpaši apkarojot noziedznieku tīklus. ES ir apņēmusies nodrošināt saskaņotību starp migrācijas un attīstības politiku un mērķiem un izmantot diasporas ieguldījumu attīstībā. ES vispārējā pieejā migrācijai un mobilitātei ir paredzēta efektīva sistēma, kā ar trešām valstīm migrācijas jautājumos iesaistīties savstarpēji izdevīgos veidos.
57. Ir vajadzīgas ierosmes, lai ļautu migrantiem no nopelnītā paturēt lielāku daļu, jo īpaši pastiprinot finansiālo iekļaušanu, tostarp piekļuvi finanšu pakalpojumiem, un samazinot pārvedumu izmaksas un nodrošinot drošus naudas pārvedumu kanālus. Jāpievēršas arī citām ar migrāciju un mobilitāti saistītām izmaksām, piemēram, prasmju deficītam, ko rada emigrācija, un vervēšanas izmaksām. Būtu jāparedz iespējas atzīt pārrobežu prasmes.

58. Turklāt mums jāpievēršas negodīgai darbinieku atlases praksei, jāpalīdz izveidot pievilcīgas investīciju iespējas diasporai un jāaizsargā pārvietoto personu tiesības. Mums būtu jāpalielina sadarbība saistībā ar piekļuvi nopelnītajiem ieguvumiem un to pārvedamību saskaņā ar attiecīgos starptautiskos nolīgumos paredzētajiem principiem.

IV. Uzraudzība, pārskatbildība un pārskatīšana

59. ES un tās dalībvalstis joprojām ir apņēmiņas pilnas izveidot un īstenot spēcīgu uzraudzības, pārskatbildības un pārskatīšanas sistēmu, kurai vajadzētu būt programmas laikposmam pēc 2015. gada daļai. Padomes 2014. gada decembra secinājumos ir izklāstīti galvenie principi, kuriem vajadzētu tās virzīt šajos centienos. Vajadzētu būt vienai visaptverošai sistēmai, kas iekļauj visus ilgtspējīgas attīstības mērķu un uzdevumu aspektus un visus īstenošanas līdzekļus, tostarp visus finansēšanas aspektus.
60. Pastiprinot programmas laikposmam pēc 2015. gada universālo būtību, uzraudzības, pārskatbildības un pārskatīšanas sistēmas galvenajiem mērķiem vajadzētu būt: pārraudzīt globālo progresu; veicināt labākās prakses apmaiņu un savstarpēju mācīšanos, tostarp kolektīvi risinot kopīgas problēmas; aktīvi iesaistīt visas ieinteresētās personas un norādīt uz politiskām un vadības interesēm, lai motivētu veikt turpmāku darbību un rosinātu uz to.
61. Sistēmai vajadzētu darboties valsts, reģionālā un globālā līmenī un balstīties uz jau pastāvošām uzraudzības un pārskatbildības sistēmām. Mēs mudinām visas valstis apņemties veikt daudzpusēju ieinteresēto personu uzraudzības, pārskatbildības un pārskatīšanas procesus un izveidot sistēmas pārskatbildībai valsts līmenī, pamatojoties uz valsts ilgtspējīgas attīstības stratēģijām vai citām attiecīgām sistēmām. Valstu parlamentiem, vietējām valdībām un pilsoniskajai sabiedrībai, tostarp izglītības iestādēm, tāpat kā augstākajām revīzijas iestādēm un citām neatkarīgām pārraudzības iestādēm, ir svarīga nozīme šajā sakarā. Uzraudzībai valsts līmenī vajadzētu arī dot ieguldījumu globāla līmeņa uzraudzībā, tostarp nodrošinot statistiku un citu atbilstīgu informāciju par globālajiem rādītājiem. Reģionālais līmenis varētu nodrošināt noderīgu forumu salīdzinošai izvērtēšanai un zināšanu ieguvei, kā arī iedrošināt valstis noteikt vērienīgus mērķus un stimulēt īstenošanu. Darbs reģionu līmenī arī varētu palīdzēt nodrošināt progresu pārrobežu jautājumos un tādu mērķu sasniegšanā, kas reģioniem ir kopīgi.

62. Globālā līmenī vienotai uzraudzības, pārskatatbildības un pārskatīšanas sistēmai būtu pilnībā jāizmanto ANO Ģenerālās asambleja, Ekonomiskā un sociālā padome un citas attiecīgas struktūras vai forumi ar specializāciju dažādajās jomās, darot to koordinēti, lai izvairītos no dublēšanās un ierobežotu administratīvo slogu. ANO Augsta līmeņa politiskajam forumam ilgtspējīgas attīstības jautājumos (*HLPF*) vajadzētu būt galvenajam forumam globālā līmenī. *HLPF* vajadzētu izmantot valsts un reģionālos pārskatīšanas procesus un tam vajadzētu būt būtiskai nozīmei uzraudzībā, lai saglabātu politisko apņemšanos un atvieglinātu progresu pārskatīšanu un dalīšanos ar labāko praksi un dotu ieteikumus turpmākai rīcībai valsts, reģionālā un globālā līmenī. Globālās ilgtspējīgas attīstības ziņojumam vajadzētu atbalstīt *HLPF* tā lomas īstenošanā un veicināt uz pierādījumiem balstītu lēmumu pieņemšanu visos līmeņos. *HLPF* būtu jābalstās uz pieredzi, kas gūta saistībā ar Pasaules mēroga partnerību efektīvai attīstības sadarbībai un Attīstības sadarbības forumu.
63. ES un tās dalībvalstis atbalsta tādu uz rezultātiem orientētu globālu rādītāju pamatkopuma izveidi, kas būtu par pamatu IAM turpmākai novērtēšanai, uzraudzībai un pārskatīšanai. Tas būtu jāveic tehnisko ekspertu vadītā procesā, kam ievirzes dotu ANO sistēma un valstu un reģionālie statistikas biroji. Mēs atbalstām ceļa karti, par kuru ANO statistikas komisija ir vienojusies attiecībā uz globālu rādītāju sistēmas un tās grafika izstrādi. Mēs paužam gandarījumu par to, ka šajā sakarā ir izveidota IAM rādītāju starpaģentūra un ekspertu grupa un augsta līmeņa grupa. Rādītāji un dati pēc iespējas būtu jābalsta uz pastāvošajiem rādītājiem, lai nodrošinātu stingrus rādītāju kopumus un rentablus risinājumus, lai gan var būt nepieciešams izveidot arī jaunus rādītājus. ES atbalsta tādu globālu rādītāju izvēli, kas var tikt izmantoti, lai vienlaikus izsekotu progresam vairāku mērķu sasniegšanā, izveidojot integrētu sistēmu, kas ir savstarpēji saskaņota un līdzsvaro visas trīs ilgtspējīgas attīstības dimensijas, un samazinot rādītāju skaitu. Lai panāktu mērķi samazināt nevienlīdzību un nevienu neatstāt novārtā, būtiskos kvantitatīvos un kvalitatīvos rādītājos vajadzētu ņemt vērā dzimumu un vecumu, vajadzētu ietvert cilvēktiesību dimensiju, un, ja iespējams, tie būtu jāsadala pēc ienākuma, dzimuma, vecuma un citiem faktoriem. Datu vākšanā vajadzētu izmantot digitālo un ģeotelpisko datu, tehnoloģiju un *in situ* uzraudzības radītās iespējas. ES būtu jāatbalsta centieni uzlabot jaunattīstības valstu datu pārklājumu un kvalitāti.

V. Turpmākā rīcība

64. ES un tās dalībvalstis turpinās aktīvi un konstruktīvi rīkoties visos notiekošajos procesos un atbalstīt to konvergenci, lai panāktu vienotu visaptverošu programmu laikposmam pēc 2015. gada. Šajā nolūkā ES un tās dalībvalstis turpinās izstrādāt un atjaunināt kopējas nostājas, lai efektīvi un vienoti iesaistītos notiekošajās starptautiskajās sarunās, tostarp risinot jautājumus, kas identificēti pielikumā Komisijas paziņojumam "Globāla partnerība nabadzības izskaušanai un ilgtspējīgai attīstībai pēc 2015. gada".
65. Ikvienam būs jāpiedalās, lai šī globālā partnerība būtu veiksmīga. ES un tās dalībvalstis ir apņēmušās pilnībā īstenot savu daļu un konstruktīvi strādāt ar citiem, lai varētu izveidot un īstenot vērienīgu, pārveidojošu un iekļaujošu programmu laikposmam pēc 2015. gada.
-